

System ECTS

Europejski System Transferu Punktów (European Credit Transfer System, ECTS) został po raz pierwszy wprowadzony w 1989 r. jako przedsięwzięcie pilotażowe w ramach programu Erasmus. Jego celem było ułatwienie uznawania okresów studiów odbywanych przez studentów za granicą poprzez transfer punktów. Obecnie w wielu krajach Europy jest stosowany zarówno do transferu, jak i akumulacji punktów w obrębie jednej uczelni, tj. do rozliczania toku studiów, dlatego też ECTS oznacza obecnie **Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów**.

Cechy Systemu ECTS

Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów (ECTS) jest systemem ukierunkowanym na studenta. Opiera się na **nakładzie pracy**, jakiej wymaga od studenta osiągnięcie celów programu studiów. Cele programu są określone w postaci **efektów kształcenia**, jakie należy osiągnąć po zaliczeniu danego programu.

- **Efekty kształcenia** oznaczają zestaw kompetencji określających, co student będzie wiedział, rozumiał i/lub potrafił zrobić po zakończeniu procesu kształcenia. Określają one warunki przyznawania punktów i są definiowane przez nauczycieli akademickich. Faktycznie zdobyte przez indywidualnych studentów kompetencje mogą wykraczać poza ustalone w ten sposób efekty kształcenia.
- **Nakład pracy studenta** to czas potrzebny studentowi do zaliczenia poszczególnych zajęć określonych w planie studiów (takich, jak: wykłady, seminaria, samodzielna nauka itd.).

System ECTS zapewnia większą przejrzystość systemów edukacji i ułatwia, poprzez transfer punktów, mobilność studentów w całej Europie; uwzględnia on również samodzielną naukę i doświadczenie zawodowe studentów. Stanowi zmianę w filozofii kształcenia – oznacza przejście od systemu, który kładł nacisk na nauczanie, a więc na to, czego i ile ma nauczać nauczyciel, do podejścia koncentrującego się na studencie i na efektach kształcenia, jakie ma osiągnąć w wyniku uczenia się.

Celem tego systemu jest przygotowanie studenta do odgrywania aktywnej i pozytywnej roli w społeczeństwie, do odnalezienia się na rynku pracy oraz do dalszego kształcenia.

Punkty ECTS

- Punkty ECTS są wartością liczbową przypisywaną wszystkim elementom programu studiów (np. poszczególnym przedmiotom, praktykom). Odzwierciedlają one nakład pracy, jakiej wymaga osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia z poszczególnych przedmiotów w odniesieniu do łącznego nakładu pracy niezbędnego do zaliczenia całego roku studiów.
- Podstawą przyporządkowania punktów jest nakład pracy **przeciętnego studenta**, co chroni studentów zarówno przed programami zbyt przeładowanymi, jak i niewymagającymi od nich specjalnego wysiłku, nauczycielom akademickim ułatwia zaś opracowywanie i realizację dostosowanych do realiów programów nauczania.
- Jeden rok akademicki odpowiada nakładowi pracy o wartości 60 punktów ECTS. Uwzględniając, iż nakład pracy studenta studiów stacjonarnych w Europie wynosi przeważnie około 1500-1800 godzin rocznie, 1 punkt ECTS oznacza około 25-30 godzin pracy przeciętnego studenta (w tym zajęcia zorganizowane na uczelni i praca własna).
- Punkty ECTS można uzyskać wyłącznie po wykonaniu wymaganej pracy i ocenie uzyskanych efektów kształcenia.
- Punkty ECTS, określające nakład pracy studenta mierzony w czasie, nie wiążą się bezpośrednio z godzinami zajęć określonymi w programie studiów (godzina wykładu może wymagać od studenta np. trzech godzin samodzielnej nauki) ani nie odzwierciedlają statusu zajęć z danego przedmiotu, jego miejsca w programie i planie studiów czy prestiżu nauczyciela (np. zajęcia wprowadzające w dany przedmiot mogą wymagać od studenta więcej czasu na przygotowanie się do zajęć i zaliczenie tego przedmiotu niż zajęcia na poziomie zaawansowanym).
- Punktów ECTS **nie należy mylić z oceną**, która w Polsce jest określana także jako wartość liczbowa. Egzamin umożliwia wystawienie studentowi oceny za poziom opanowania wiedzy, kompetencji i umiejętności. Praca niezbędna do przygotowania się do egzaminu oraz samo zdawanie egzaminu jest ujęte w liczbie punktów przypisanych przedmiotowi.